

ר ש מ ו ת

כתבי אמנה

20

הצהרת ממשלת ישראל בדבר קבלת סעיף שיפוט החובה בחוקת בית-הדין הבינלאומי

נתקבלה על ידי המזכיר הכללי של האומות המאוחדות ביום 11 באוקטובר 1950 עדיין לא אושרה על ידי ממשלת ישראל

(תרגום)

(מקור)

Au nom du Gouvernement d'Israel et sous réserve de ratification, je déclare reconnaître comme obligatoire de plein droit et sans convention spéciale à l'égard de tous les autres Membres des Nations Unies et de tout Etat Non-Membre devenu partie au Statut de la Cour Internationale de Justice conformément à l'article 93, paragraphe 2, de la Charte acceptant la même obligation, c'est-à-dire sous condition de réciprocité, la juridiction de la Cour Internationale de Justice, conformément à l'article 36, paragraphe 2, du Statut de la dite Cour pour tous les différends d'ordre juridique portant sur des situations ou des faits dont l'origine est postérieure à la date du dépôt de l'instrument de ratification de la présente déclaration et en particulier qui ne mettent pas en cause un titre juridique créé ou conféré par un gouvernement ou une autorité autre que le Gouvernement de l'Etat d'Israel ou une autorité relevant de ce Gouvernement.

Cette déclaration ne s'applique pas :

a) à tout différend au sujet duquel les parties auraient convenu ou conviendraient d'avoir recours à un autre mode de règlement pacifique.

b) à tout différend relatif à des affaires qui relèvent essentiellement de la compétence nationale de l'Etat d'Israel ;

c) à tout différend entre l'Etat d'Israel et un autre Etat qui se refuse à établir ou à maintenir des relations normales avec lui.

La présente déclaration est faite pour cinq ans à dater du dépôt de l'instrument de ratification.

Hakirya, le vingt deux Elul cinq mille sept cent dix (le quatre Septembre mille neuf cent cinquante).

MOSHE SHARETT
Ministre des Affaires Etrangères.

בשם ממשלת ישראל ובכפוף לאישורה הריני מצהיר. שביחסיה עם שאר חברות האומות המאוחדות ועם כל מדינה שאינה חברה, אלא נצטרפה לחוקת בית-הדין הבינלאומי לפי סעיף 93 פסקה 2 של המגילה וקיבלה עליה את אותה ההתחייבות — כלומר בתנאי של הדדיות, — מכירה ממשלת ישראל בשיפוט בית-הדין הבינלאומי, לפי סעיף 36 פסקה 2 של חוקתה ככחובת-ממילא, וללא הסכם מיוחד, בכל סכסוך בעל אופי משפטי המתעורר מתוך מצבים ועובדות אשר מקורם הוא לאחר תאריך ההפקדה של כתב האישור להצהרה זו, ובמיוחד בסכסוכים אשר אינם נובעים מזכויות משפטיות שנוצרו או הוענקו על ידי ממשלה שאינה ממשלת מדינת ישראל או על ידי רשות שאינה רשות השואבת את סמכותה מאת ממשלת ישראל.

הצהרה זו אינה חלה על :

א. כל סכסוך אשר ביחס אליו הסכימו הצדדים, או עלולים להסכים, להיעזר בשיטה אחרת לשם יישובו בדרכי שלום ;

ב. כל סכסוך בעניינים הנוגעים בעיקרם לסמכות הפנימית של מדינת ישראל ;

ג. כל סכסוך בין מדינת ישראל ובין מדינה אחרת, המסרבת להקים או לקיים יחסים תקינים אתה.

הצהרה זו כוחה יפה חמש שנים מתאריך הפקדת כתב האישור.

הקריה, כ"ב באלול התש"י (4 בספטמבר 1950)

משה שרת
שר החוץ